

Poslední týden v roce

V **pondělí** jsme začali velkým nákupem. Boženka prohlásila, že se musíme připravit na konec roku, aby nám nic nechybělo. V obchodě vybírala dobroty a já poctivě očichával každou tašku. Cestou domů jsem vrtěl ocáskem, protože taška voněla po uzeleném masíčku a já už se těšil, co z toho všeho bude.

V **úterý** to v kuchyni vypadalo jako v mraveništi, které jsem v létě omylem rozhrabal. Boženka si uvázala sváteční zástěru a začala krájet veky na chlebičky. Krájela šunku, sýr a vajíčka natvrdo, zatímco já seděl nenápadně u jejích nohou a dělal „hlídacího psa“. „Tehle kousek je pro tebe, Emilku,“ řekla Boženka a podala mi plátek šunky. Být hlídací pes se prostě vyplácí!

Středa a Silvestr je tady! Boženka celé odpoledne chystala talíře s jednohubkami. Některé byly speciální - jen s masíčkem a sýrem, prý moje silvestrovské menu. Večer jsme si pustili rádio, které potichu hrálo staré písničky. Boženka si ke mně přisedla do křesla, hladila mě a vyprávěla o tancovačkách, kam chodívala s Františkem. Atmosféra byla tak houpavá a něžná, že se mi začala klížit očka.

Ve **čtvrtek** jsme se vzbudili a už byl Nový rok! Boženka se smála, že jsme tu půlnoc oba prostě zaspali. Ale vůbec nám to nevadilo. Popřáli jsme si navzájem u okna. K obědu Boženka připravila tradiční novoroční čočku s vajíčkem. „Musíme ji sníst, Emilku, aby se nás držely peníze,“ vysvětlovala vážně. Já peníze nepotřebuju, ale snažil jsem se kvůli Božence.

V **pátek** u nás bylo zase veselo. Přišly děti, vnoučata a dokonce i ta nejmenší pravnoučata. Všichni si přáli hlavně zdraví, klid a pohodu do nového roku. Jeden z mrňousů se uvelebil u mě v pelišku a dělil se se mnou o piškoty. Nebo já s ním? Boženka zářila jako sluníčko, když všem nalávala čaj a vyprávěla historky. Já jen spokojeně vrtěl ocáskem, protože rodina pohromadě, to je to největší štěstí.

V **sobotu** jsme se vydali popřát sousedům. Boženka vzala krabičku s cukrovím a já dostal novou mašličku na obojek, abych vypadal slavnostně. U paní Jany jsem dostal hned ve dveřích piškot a u sousedů odnaproti mi nabídli kousek sýra. Je vidět, že na mě všichni pamatují. Boženka si s každým popovídala o plánech na nový rok a já trpělivě hlídal u každých dveří. Vždyť víte, že jsem hlídací pes!

V **neděli** jsme s Boženkou odpočívali. Čočku jsme poctivě dojedli, peněz bychom tedy pro tento rok měli mít dost. Venku je mrazivo, ale u nás v bytě voní čaj s medem a vládne klid. „Tak ať nám ten rok pěkně začne, Emilku,“ řekla Boženka a podala mi poslední sváteční piškot. Radostí jsem jí olízl ruku i nos a v duchu si řekl, že s ní je stejně každý můj rok nejlepší.